

ΕΝΤΥΠΟ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

19 ΟΚΤ. 2001

Ξεφυλλίζουντας

Τα γερμανόγλωσσα δημοσιεύματα ενός από τους σημαντικότερους Έλληνες φιλόλογους, του Ιωάννη Συκουιρή, ο οποίος αυτοκτόνησε για αδιευκρίνιστους μέχρι και σήμερα λόγους σε ηλικία 36 ετών, φιλοξενούνται στον τόμο *Μελέτες και*

άρθρα, που κυκλοφορεί σε μετάφραση και επιμέλεια Δανιήλ Ι. Ιακώβ και Αντώνη Ρεγκάκου από το Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης. Οι επιμελητές διαλέγουν για τον ανά χειράς τόμο δύο κείμενα του Συκουιρή: ένα για τις επιστολές του Σωκράτη και των σωκρατικών (πρόκειται για ομάδα ψευδειπίγραφων επιστολών του 4ου αιώνα π.Χ.) και ένα για την αρχαία επιστολογραφία. Η απασχόληση του Συκουιρή με τις σωκρατικές επιστολές ήταν το προσάδιο για την κριτική τους έκδοση, η οποία πραγματοποιήθηκε εν τέλει μόνο το 1997, με το έργο του J.-F. Borkowski *Socratis que feruntur epistolae*. Η μελέτη για την αρχαία επιστολογραφία είναι το άρθρο που έγραψε ο ερευνητής για την αρχαιογνωστική εγκυκλοπαίδεια *Realenzyklopadie* –εγκυκλοπαίδεια στην οποία παραπέμπουν, όπως με έμφαση αναφέρουν οι επιμελητές, όλα τα σύγχρονα εγκυκλοπαιδικά λεξικά και οι ειδικές μελέτες. Αμφότερα τα κείμενα δείχνουν το ύψος της επιστημονικής κατάρτισης του Συκουιρή, όπως και την

της πεκνογράμμενης εισαγωγής του τόσο τον τόνο του συγγραφέα όσο και το κλίμα λογοτεχνικού περιβάλλοντος εντός του οποίου κινείται το έργο του μεταξύ 1923 και 1924. Κι έχει εν προκειμένω ξεχωριστό ενδιαφέρον η διαμάχη που ξέσπασε τον Μάρτιο του 1924, όταν ο Κώστας Παρορίτης δημοσίευσε στο περιοδικό «*Νουμάς*» ένα έντονα επικριτικό κείμενο για τον Βουτυρά, υποστηρίζοντας ότι είναι απλώς... ανύπαρκτος. Στο πλευρό του Παρορίτη, που δυσκολεύεται να δεχτεί την επιτυχία του θεματικού του ομογάλακτου και αποστρέφεται ως οργανωμένος κομμουνιστής το «*αναρχισμό*» του, απεύδεται τοποθετηθεί σύσσωμη η σύνταξη του «*Νουμά*», ενώ τη υπέρσπηση του Βουτυρά αναλαμβάνει ένα άλλο περιοδικό, η «*Νέα Τέχνη*», η οποία ζητάει τη γνώμη συγγραφέων και κριτικών, όπως ο Μιλτιάδης Μαλακάσης, ο Ν. Χάγερ - Μπουφίδης, ο Φώτος Γιούφλης και ο Κώστας Ουράνης. Ο Τσοκόπουλος δημοσιεύει στο επίμετρό του κείμενα της διαμάχης κι όσο αρέσκονται στις φιλολογικές έριδες σίγουρα δεν θα χάσουν τον καιρό τους παρακολουθώντας τις εξελίξεις. Εκείνο, βεβαίως, που πρωτεύει είναι τα διηγήματα: αδιαμбивθήτητα εγγύηση για ένα έργο που χρειάζεται σε κάθε περίπτωση να ξανασυζητήσουμε.